

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 30. Joannes Aprius Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

num ætatis septuagesimum quartum, & Sæcul. XIV.
 ab incepto regimine quinquagesimum. A. C. 1333.
 Excellens magnitudine corporis, ac oris
 specie magnam dignitatem simul & cle-
 mentiam præ se ferebat.

§. XXX.

*Joannes Aprius Patriarcha Constau-
tinopolitanus.*

Imperator Andronicus prioris nepos tunc
 agebat annum sextum trigesimum.
 Sequente anno 1333, antequam Constau-
 tinopoli abiret in Macedoniam, gesturus
 ibi bellum, providit patriarchali Ecclesiæ
 vacanti post extinctum nuper Isaiam.
 Cum viri multi commendarentur, Impe-
 ratori Joannes Cantacucenus Magnus
 Domesticus suus suadebat, ut Patriar-
 cham decerneret quendam Sacerdotem
 Joannem nomine, Apriæ, seu Theodosio-
 poli in Thracia natum obscuris parenti-
 bus, sed in functionibus ministerii sui so-
 lertissimum. Cantacuceni sacello dome-
 stico primum præfectus, paulo post ejus-
 dem opera Clero imperatorio adjunctus
 Imperatori tanto in pretio & amore fuit,
 ut is probaret Cantacuceni consilium, si
 dari effectui posset. Sed mox id rejece-
 runt Episcopi omnes velut compacto: &
 Imperator Magno Domestico suo rem
 commisit.

c. 7.
 Cantacuc. l. 2
 l. 21.
 p. 264.

D d 5

Hic

Sæcul. XIV.
A. C. 1333.

Hic brevi congregatis in templum Apostolorum Episcopis persuadere studebat, ut Joannem Aprium eligerent in Patriarcham. At obsistere pergebant; & nonnulli quidem ex eo potissimum capite, quod esset homo negotiis profanis implicitus, quippe qui uxorem ac liberos haberet domi. Nimirum Græci sinunt Sacerdotes quidem, non item Episcopos in connubio vivere. Cantacucenus reposuit fore, ut Joannes conjugii remitteret nuncium, si cæteroquin patriarchatu dignus reputaretur. Sed nihil agere se sentiens conventum solvit. Alium decem post diebus eodem in templo habens, Nolo vos adducere, inquebat, ut Joannem in patriarchale solium evehat, quoniam id vobis displicet. Sed videndum est, an non deceat aliam illi Ecclesiam regendam tradere, cum sit vir integer ac innocens. Annuebant cum gaudio Præsules nihil veriti; & Joannem declarabant Archiepiscopum Thessalonicensem: quia etiam hoc decretum scripto mandabant, quia Cantacucenus ita petiit.

Ut primum id habuit in manibus, agebat: Putate Imperatorem ad nos dicere: Post maturam deliberationem dignum episcopatu censuistis Joannem Aprium: quidni ex animi mei sententia fiat Patriarcha? quid responderemus?
qua

qua uteremur excufatione plaufibili? Num Patriarcha opus habet cœlefti quada-
 dam gratia vel poteflate, quam accipere reliqui non poffint Præfules? Non eft
 ita: omnes magnarum parvarumque urbium Epifcopi æqualiter participant gratiam: differentia fplendoris honorisque fedium pendet ab Imperatore, qui maiorem in urbem transferre potefl illum, qui civitatis minoris epifcopatu dignus eft habitus. Quid ergo nos juvat offendere Principem, ac excufationes tam frivolaf afferre? Hunc inter fermonem fe mutuo intuebantur Præfules utpote decepti: cumque decretum fuum retexere nequirent, Joannem inviti cooptarunt in Patriarcham Constantinopolis: qui paulo poft inauguratus fuit.

Illud, quod hoc loco Cantacucenus ait, omnes Epifcopos recipere gratiam æqualem, verum eft fecundum poteflatem in Ordinis natura pofitam: fed quantum ad difcrimen dignitatis & iurisdictionis attinet: ea non pendet a Principe, ut ille perhibet, fed a confenfu Ecclefie, & a confuetudine per canones confirmata. Verum eft: his in diftinctionibus Ecclefia regiminis profani ordinem fecuta eft plus authoritatis dando Epifcopis locorum, quæ jam erant metropoles. Verum item eft, Imperatores Græcos interdum ufurpaffe iura facra;
 &

Sæcul. XIV.
 A.C. 1333.

Sæcul. XIV.
A.C. 1333.

Greg. 1.9.
c. 14.

& Episcopos sæpe illis indulgisse nimium: at saltem observabantur formæ canonicæ: ac Episcopi non nisi per concilia eligebantur. Imperator Andronicus Palæologus, priusquam peterat Macedoniam, novo Patriarchæ Imperatricem conjugem ac liberos suos commendavit, illum cupiens post Deum esse tutorem eorum custodemque, siquis casus subitus publicis rebus interveniret. Atque hoc egit solenniter in templo S. Sophiae, Deum testem faciens.

§. XXXI.

Viri Apostolici ad Ortum missi.

Rayn. 1333.
n. 17.36.

Sub id tempus Constantinopoli redierunt duo Viri Apostolici, ambo Dominicanus, Franciscus Camerinensis Italus, & Richardus Anglus. Avenionem delati ad Papam & Cardinales senatum habentes retulerunt. Imperatorem Andronicum Ecclesiæ Romanæ reconciliationem cupere: quæ nisi fieret, Imperio Constantinopolitano discrimen ab ethnicis instare. Papa, priusquam illos remitteret, ambos consecrari Episcopos voluit. Franciscum dixit Archiepiscopum Panticapæanum seu Bosphorinum in Gazaria Tartaris tunc obnoxia. Panticapæa sita erat ad fretum, quod veteres